

[S. Rasmussen.]

tilbage, tror jeg ikke, jeg tager meget fejl, naar jeg siger, at det ikke i første Række er Lærernes Skyld. Efter min Mening har vi haft og har vi en dygtig Lærerstand, og jeg vil haabe, at den nye Seminarieuddannelse vil gøre Lærerne endnu dygtigere. Derimod tror jeg, at Hjemmenes Arbejde i Forbindelse med Skolen har svigtet i den senere Tid. Jeg er inderlig overbevist om, at en Faktor, som betyder overordentlig meget for Skolen, er, at Hjemmet staar bag dens Arbejde. Det forcerede Liv, som Nutiden fører med sig, og meget andet bevirker, at det i vore Dage bliver mere og mere vanskeligt for Forældrene — maaske heller ikke Viljen hos dem altid er saa god, som den har været før — at staa Skolen bi i dens Arbejde.

En anden Grund til, at vor Folkeskole maaske ikke staar saa højt, som den har staaet, er vistnok de mange Fag, som er kommet ind, ganske vist ikke som ligefrem obligatoriske Fag. Købstadskolen har, det vil jeg ikke nægte, et Fortrin for Landsbyskolen ved at have flere Fag, og maaske det er nødvendigt. Blandt de Fag, som man nu ogsaa ønsker indført i Landsbyskolen, er Naturlære — jeg tænker her særlig paa Fysik og Zoologi. Paa dette Omraade tror jeg nok, at Købstadskolens Børn har flere teoretiske Kundskaber end Landsbyskolens. Den højtærede Undervisningsminister talte om, at vor Tid krævede, at man kom mere ind paa disse Emner. Det kan i og for sig være rigtigt, men der er stor Forskel paa Købstadskolens og Landsbyskolens Børn. I Teorien er Købstadskolens Børn muligvis dygtigere i nogle af de Fag, jeg her tænker paa, men Landsbyskolens Børn har den store Fordel, at de i det praktiske Liv faar Indsigt i de Ting, som Købstadskolens Børn skal lære gennem Teorien. Jeg nævner et Fag som Botanik. Det kan man lære i Teorien i Købstadskolen, men Landsbyskolens Børn har den Fordel, at de hver eneste Dag kan gaa i Mark og Have og Skov og se de Blomster, som man ofte maa savne at se inde i Købstaden. Jeg føler mig derfor ikke overbevist om, at man bør kræve det samme Antal Skoletimer og maaske heller ikke de samme Fag paa Landet, som man maa kræve i Byen.

Den ærede sidste Taler mente, at Tilsynsloven kunde vi ikke forandre noget ved. (*Stegger Nielsen*: Ikke ved denne Lejlighed).

Første Næstformand (C. F. Sørensen): Jeg henstiller, at der ikke føres Diskussion.

S. Rasmussen: Jeg takker for Opmærksomheden. Vi er af en anden Opfattelse. Naar man ved det foreliggende Lovforslag kan ændre andre Love, skulde det heller ikke være umuligt at ændre Tilsynsloven. Der er i alt Fald eet Punkt, hvor vi for vort Vedkommende absolut maa forlange en Forandring af Tilsynsloven, før vi kan gaa med til Lovforslaget, som det foreligger. Vi kan ikke finde det rigtigt, at der med Hensyn til det kirkelige Tilsyn findes 4—5 forskellige Ordninger her i Landet. København har intet kirkeligt Tilsyn. Vi fra vor Side ønsker ligesom saa mange andre, at København skal have et saadant Tilsyn.

Vi finder det endvidere uheldigt, at Præsten ikke altid kan vælges ind i Skolekommissionen. Jeg hørte nok den højtærede Undervisningsminister sige, at der ogsaa med Hensyn til dette Forhold er sket en Ændring ved dette Lovforslag, og det indrømmer jeg, men i hvert Fald ønsker vi en Ændring af Forholdet i Sønderjylland, saaledes at Præsten, der nu kun kan vælges ind i Skolekommissionen paa det Sted, hvor han bor, ogsaa kan vælges ind i alle de smaa Skolekommissioner i hans Pastorat.

Naar der staar i Skoletilsynsloven, at Præsten fører Tilsyn med Religionsundervisningen i Sognets Skoler, kan vi ikke se andet, end at det maa være rigtigt, at han ogsaa er til Stede ved Tilrettelæggelse af Timeplanen og ved Eksamen.

Ligeledes finder vi det meningsløst, at Biskoppens Tilsynsret ikke ogsaa omfatter Skolebørnene. Jeg ved godt, at det sker, at Biskoppen samler Skolens Børn i Kirken eller et andet Sted — jeg ved f. Eks., at de har været samlet i et Hjem —, men vi finder det ganske mærkeligt, at Kirkens højeste tilsynsførende ikke har Ret til at komme i Skolen. Som det før blev nævnt, døbes nogle og halvfems Procent Børn med Folkekirkens Daab. Jeg synes, at Kirkens Biskop maa have Ret til ikke alene at vide, at Barnet er døbt, men ogsaa til at paase, at det bliver oplært i den kristne Børnelærdom. Vi finder det ogsaa ganske mærkeligt, at den gamle Grænse opretholdes med Hensyn til Biskoppens Stilling. Vi vilde finde det ganske naturligt, om Biskopperne i det øvrige Land fik samme Ret, som Biskoppen i Sønderjylland har.

Det blev før udtalt, at Skolen havde to Opgaver, Meddelelse af Kundskaber og Opdragelse, og at ingen af Delene maatte forsømmes. Herom vil jeg gerne sige et Par Ord. Den Affattelse, Formaaalsparagraffen har faaet i dette Lovforslag, mener vi er langt bedre end den hidtidige, men vi kunde